

popis!
ov.
sem
al tje
a naš
e) za
dim v
dobro
imate
nik ni,
malo
om“.
itati?
posa“
me ni
dala na
tako j
i zopet
eti pri
ga sem
zopet

suknje „Štajerca“. Tudi meni se je naenkrat zljubilo prebirati lepe tvoje novosti, zato pokličem krčmarja, češ, ako je pošten, mora imeti tudi on tebe naročenega. Krčmar pride in reče, da je moja zahteva po tem naprednem listu popolnoma opravičena in zaradi tega gre tje k mizi, pri kateri je prej sedel župnik in išče in išče. Potem pa zakliče. „O ti farška mrcina, že spet mi je vkradla „Štajerca!“ Jaz pritrdim krčmarju, da sem zares videl, da je nesel „Štajerca“ in krčmar pa reče: „Toti gospod mi ga je že večkrat odnesel!“ Tako toraj, zdaj pa že veš, ljubi „Štajerc“, da te nekteri duhovniki — hvala Bogu vsi ne — samo na videz sovražijo, drugače pa te ravno tako ljubijo, kakor mi. Zato le tako naprej!

Tvoj prijatelj.

(Opomba uredništva: Gospod župnik, posamezna številka ne velja več, kakor samo tri krajcarje. Pridite, pa si „Štajerca“ rajši vsakokrat kupite, da ne bode krčmar zastoj svojega lista plačeval!)

iz Lembaha. Dragi „Štajerc“. Prisiljeni smo zopet enkrat tebi naznaniti, kako lepo skrbijo naš župnik za svoje ovčice. Dne 16. februarja so prišle Lembahske kmetice po spovedne liste k gospodu župniku Kocuvanu. Gospod župnik pa so že popred zapovedali, da morajo vsi, in sicer posestniki, prinesiti dve kroni, dekleta in fanti pa vsaki eno krono. Žalibog so bili ta dan gospod župnik tako razkačeni, da so domače farane zmerjali, rekoč: „Vi ste nemarjaki, greste v krčmo, pa vse zapijete, ko bi vsak teden eno desetico na stran dali, pa bi lahko imeli eno krono“ i. t. d. Take lepe nauke delijo gospod župnik svojim kmeticam, zato se ni čuditi, da je pri omenjenih besedah neko žensko tako srce zbolelo, da so hiš kjo solze oblile ter da od sedaj naprej ne bode nikdar več šla po spovedne liste. Gotovo so bili župnik za tegadelj tako jezni, ker so premalo kron dobili. Ko maš kbi pa gospod župnik rekli, naj prinese vsak, kolikor zamore, bi gotovo vsak rajše dal. Moj Bog, kje pa podemo zdaj ob zimskem času vzeli krone, ko ni nikjer prav nobenega zaslužka ter še nekateri namreč ima toliko, da bi si soli kupil. Gospod, ali Vam je norebiti naš odrešenik Jezus Kristus zapovedal, da morate od svojih ovčic krone pobirati, ko on ni imel toliko, da bi bil svojo glavo kam položil. Gospod, odite pri svoji gospodični bolj varčni, katera se nosi kakor kakšna princezinja ter se s svojim ženinom prehaja gor in dol po vasi, kar je zelo lep vzgled krščansko mladino. Tega nam ne more nobeden lenikalec tajiti, ker se je čez to že vsak sam prečital. Potem bode dosti več na oltarju in na svetilnikah ter ne bo treba našemu patronu sv. Jakobu božji službi v temi biti, kakor se je že dostikrat petilo. Ako je na primer v Rušah malo večji praznik, gori sveča pri Mariji, a Bogu bodi potoženo, te pozdravade pri nas ni. Gospod župnik imajo tudi pogosto lo, ki ve ministrante, ker jih preveč dobro plačajo; zgotole se jim je že, da so morali med božjo službo misliti sami prenesti na evangelsko stran. Gospod, mislimo, da živite Vi od nas, pa ne mi od Vas,

ker mi moramo z našimi krvavimi kmečkimi žulji za Vaše plačilo skrbeti,
Kmet.

Razne stvari.

Nadškof in duhovniki. Proti političnemu nastopanju duhovnikov se je izrazil nadškof v Dalmaciji Carev v okrožnem pismu, katero je poslal svojim duhovnikom in iz katerega povzamemo sledeče vrste. Nadškof piše: „Da imajo duhovniki svojo politično mnenje, da izvršujejo svoje volilne pravice, kakor vsi drugi, to se jim ne zabranjuje, ker so tudi duhovniki pred postavo ravno tako, kakor vsi drugi državljani. Da pa nastopajo kot voditelji strank, da se vdeležujejo boja teh strank, to je za nje nečastno in jaz to prepovem svojim duhovnikom na podlagi vseh cerkvenih in svetih postav, ker to ni njihov poklic. Poklic duhovnika je poklic mira in sloge. Duhovnik mora v nebeški ljubezni, katera ga naj vsikdar navdušuje, ljubiti vse narode, vse stranke, on mora imeti s vsakim tistim, ki se ne strinja z njegovimi nazori, potrpljenje, on naj oznanja ljudstvu medsebojno ljubezen brez vsakega sovraštva in preganjanja.“ — Tako piše nadškof! Ta milostljivi cerkveni knez je tak duhovnik, kakor bi morali vsi biti. Kmetje, ali mislite, da ne bi bilo dobro, ako bi si marsikateri „gospod“ ta nauk iz „Štajerca“ s škarjami izrezal, na vrata v farovžu pribil in vsak dan zjutraj prečital? Gotovo bi bilo to dobro za njega, najbolj pa seve za vas!

Našim naročnikom. Ko smo pred par dnevi pregledali naše knjige in napravili račun za pretečeno leto, smo našli še tu in tam nekatere, ki nam še niso za lansko leto plačali. To se seveda prav lahko zgodi, saj nima kmet vedno časa in priložnosti, da bi si vse zapisal, kje je kaj dolžan in kako dolgo že dolguje. Ker pa nam ni mogoče, saj naši kmetje sami dobro vedo, koliko tisoč in tisoč listov nam je treba razposlati, ker nam ni mogoče, da bi še vsakega naročnika posebej na njegovo dolžnost opominjali, tedaj storimo to s tukajšnjim člankom. Seve smo že za naprej popolnoma prepričani, da nam tega ne bode nihče zameril, samo tisti morda, kateri sploh n oče plačati lista. Takih pa bode med našimi naprednjaki presneto malo najti. „Fihpos“, on bo seveda trobil, glej, glej, slabo se godi „Štajercu“, ker je začel svoje naročnike tirjati. Pa naj trobi, pridite gledat in videli bodete, da se nam prav tako regimentno godi, kakor še nikdar prej ne. Pri vsakem časniku, posebno pa še pri „Štajercu“, kjer je upravništvo in uredništvo tako tesno zvezano, treba je gledati, ker je naš časnik še mlad in nima nobene druge zaslonbe, kot svoje vrle naročnike in prospevke od oznanil, da se z zamujeno naročnino pri knjigovodstvu ne povzroči nepotrebno delo. Toraj prosimo brez zamere in ne pozabite na plačilo, saj je vsaki, kateri je sprejemal list tudi postavno zavezan plačati ga. Naprednjaki, hajd za nami, priporočajte in razširjajte naš list, pogledjte, kako verno skrbijo agenti v dolgih črnih suknjah za svoje umazano glasilo. Dal Bog in kmalu bomo pisali: „Štajerc“ izhaja v 20 tisoč

natisih, a pripomogli k temu so mu samo vrli napredni kmetje! — Dragi nam, mi nikdar ne pozabimo na Vas, vsako drugo nedeljo dohaja naš list redno k Vam, toraj je naša prošnja, da Vi nebi na nas pozabili, popolnoma opravičena. Z Bogom! Uredništvo in upravnništvo Vas vse skupaj prav srčno pozdravlja!

Naročniki! Tistim naročnikom, kateri so nam pisali za poštne čeke, ker še nam hočejo poslati naročnino za prejšno leto, naznanimo, da čekov nismo razposlali, saj vsaki ve, da je varčnost povsodi dandanes treba, najbolj pa seveda pri listu, kakor je naš „Štajerc“, kateri ima tako mnogoštevilne sovražnike.

Koliko je vredno ptičje gnezdo. Neki bavarski učiteljski list piše o tem: V enem gnezdu je pet mladičev. Vsak teh mladičev potrebuje povprečno na dan 50 gosenic. Vsi skupaj potrebujejo potemtakem na dan 250 gosenic. Krmljenje traja povprečno 30 dni. V tem času je pokončanih 7500 gosenic. Vsaka gosenica požre na dan listja in cvetja za svojo lastno težo. Recimo, da potrebuje 30 dni, da se zabubi ter požre vsak dan le eden cvet, ki bi bil dal sad, požre v 30 dneh 30 sadov, a 7500 gosenic požre skupno 225.000 takih cvetov.

Najstarejše vino na svetu. Pred kratkim je kupil neki ameriški bogataš sodček vina za 24.000 kron. Vino je še od leta 1767 in je bilo pripravljeno za Napoleona I., slavnega francoskega cesarja. Ker pa se je Napoleon le z vojskami bavil, so čakali z vinom brezuspešno. Sod so hranili v takozvani opekarnici (tuileriji) in so slednjič pozabili nanj. Po bitki pri Waterlov so ga zopet našli in ga v Ameriko prodali, kjer se je še ohranilo do današnjega dne.

Zunanje novice.

Ljubljanski mestni zastop in klerikalci. V Ljubljani je napisal klerikalni listič, katerega izdaja duhovščina, zadnje dni nesramni članek proti naprednjakom, v katerem je po svoji klerikalni navadi zmerjal celo žene naprednjakov, češ, da slabše živijo, kakor ženske nesramnih hiš in da se take ženske vdeležujejo celo naprednih veselice. Na to se je zbral ljubljanski mestni zastop v izvanredni seji in je sklenil, da se ne bode vdeležil nobene sijajne škofovske maše več, katero bode bral Jeglič, škof v Ljubljani, ki pusti take reči od svojih duhovnikov pisati. Kdo odpravlja toraj vero? Naprednjaki gotovo ne!

Ednajst mesecev v hlevu zaprt. Kakor se piše iz Reichenberga je dne 26. p. m. zvedela tamošnja žandarmerija, da ima v Johanesbergu lesni trgovec Ignac Rekcigel svojega brata Jakoba že delj časa zaprtega v hlevu, in da mu daje tje le toliko hrane, da ga preživi. Žandarji so šli tje in so našli zares v hlevu in sicer v nekem zaboju iz desek, kateri je bil 1:10 metrov dolg, 1 meter širok in 1:40 metrov visok ležečega popolnoma onemoglega Jakoba Rekcigla. Ta je izpovedal, da ga ima njegov brat že več kakor 11 mesecev zaprtega. Siromak je bil oblečen

samo z raztrganimi hlačami, in z oprsnikom, in je izpovedal, da je brata že večkrat prosil za kako odejo, da bi ga ne zeblo, a da je ni dobil. Za hrano mu dajali vsak dan samo malo juhe in celega krompirja. Pomagati si pa ni mogel, da bi bratu iz zaboja odbežal, ker ima otrple noge, tako, da ne more na nje stopiti. Ker je zaboju tako majhen, je morjal sključen ležati. Snažil ga ni nihče že v celem tem času. Nečloveškega brata so izročili sodnji, popolnoma onemoglega siromaka pa odpeljali v bolnišnico.

Kdo sme mrličje briti? Med dunajskimi brivci pogrebci je bil dolgo časa hud boj, kdo ima pravi briti mrtvece. Brivci so trdili, da je to izključno njihov posel, ker se njihove koncesije ne glasijo, da bi smeli briti le žive. Tudi je ravno pri mrtvecih treba posebne brivske izurjenosti, da se mrtveca ureže ter se na ta način lahko brivcu še kri zastru. Pogrebci so zopet vstrajali pri tem, da človek, je umrl, zapade le njim „z dlakami in kostmi“. Tudi bi ne bilo za brivce priporočljivo, da bi se ukvarjali z mrtveci, ko imajo takoj na to opraviti z živimi. Zadeva se je izročila magistratu in magistrat je poslal trgovski in obrtni zbornici, ki je prisodila mrtvece brivcem po poklicu, le posebne britve morajo imeti v ta namen. Cela zadeva pa kaže, kako sramotljivi so možiki, ki hočejo tudi na oni svet priti brezno obriti.

Maščevanje nad mrtvecem. V Roprazu na Frankoskem so pokopali mlado deklico. Drugi dan so na grob razkopan in truplo strašno razmesarjeno. Glava je manjkala. Dognalo se je, da sta zločin storila mladeniča brata, da se maščujeta nad očetom, ki je kot predsednik porotnikov obsodil njuno očeta zaradi tatvine.

Ustrelili veliko kačo. V minolem oktobru je 20 čevljev dolga kača iz Shellovega cirkusa, takrat nadalje je obiskala nad 100 zamorskih ter kradla kokoši, pse in mačke. Zamorci so jo nad mesec dni zasledovali, toda šele 26. jan. so jo veliko kačo našli in ustrelili. V njenem skrivališču so našli deset mladih kač, katere so usmrtili.

Žilava rodbina. V občini Vallarsa pri Rovereto živi rodbina 10 bratov in sester, ki štejejo skupaj 711 let. Najmlajša sestra je stara 60 let, najstarejši brat pa 82 let. Vsi so telesno in duševno krepki.

Gospodarske stvari.

Bela omela (lim). Sadno drevje, na katerem nahaja grmičje bele omele — takozvani lim — daje svojemu posestniku dobrega izpričevanja o skrbnosti in skrbnosti, ki ju obrača nanje. Če tudi našanja omelinega semena po pticah ne moremo prečiti, ker raste bela omela bujno tudi na gozdnem drevju, vendar zasluži naše sadno drevje, ki je hvaležno za pozornost, s katero mu skušamo ohraniti zdravje, da ga otmemo te nadležne zajedalke, ki pije živотно mezgo. Bela omela se rada naseli v jablan in hrušek ter požene svoje korenine globoko v veje, katerim izsesava sok. Škoda, ki nastane na